

ქ. თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს
სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიის სხდომის
ოქმი № 14

23 მაისი , 2018 წელი
13 :00 სთ

ქ. თბილისი, თავისუფლების მოედანი №2

სხდომას უძღვებოდა: სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიის თავმჯდომარე
თინათინ ნიბლოშვილი

სხდომას ესწრებოდნენ კომისიის წევრები:

მარიკა დარჩია

ანა ლაშხი

გიორგი ბირბიჩაძე

გულია გოცირიძე

თარაშ შურღაია

სხდომაზე კომისიის წევრებთან ერთად დღის წესრიგით წარმოდგენილი 16
საკითხის განხილვას ესწრებოდნენ ქონების მართვისა და საფინანსო-საბიუჯეტო
კომისიის თავმჯდომარე ირაკლი ზარქუა, სატრანსპორტო საკითხთა კომისიის
თავმჯდომარე თედო ისაკაძე და ფრაქცია „ქართული ოცნება-დემოკრატიული
საქართველოს“ თავმჯდომარის მოადგილე ვახტანგ შაქარიშვილი.

სხდომა გახსნა კომისიის თავმჯდომარემ თინათინ ნიბლოშვილმა, მან დაადასტურა
კვორუმი და კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგი.

სხდომა გახსნა კომისიის თავმჯდომარემ თინათინ ნიბლოშვილმა, მან დაადასტურა კვორუმი და კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგი.

დღის წესრიგი:

1. ქ.თბილისში, მთაწმინდის რაიონში, ვარდების რევოლუციის მოედნისთვის პირველი დემოკრატიული რესპუბლიკის სახელის მინიჭების შესახებ
2. ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ცხრა ძმის ქუჩისთვის და მასთან არსებული სამი შესახვევისთვის ცხრა ძმა ხერხეულიძის სახელის მინიჭების შესახებ
3. ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ცხრა ძმის მოედნისთვის ცხრა ძმა ხერხეულიძის სახელის მინიჭების შესახებ
4. ქ.თბილისში, კრწანისის რაიონში, მირ ვეზიროვის ქუჩისთვის ნიკოლოზ (კარლო) ჩხეიძის სახელის მინიჭების შესახებ
5. ქ.თბილისში, კრწანისის რაიონში, სერგო სურგულაძის ქუჩისთვის და მასთან არსებული ორი შესახვევისთვის ევგენი გეგეჭკორის სახელის მინიჭების შესახებ
6. ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ვასილ კიკვიძის ქუჩისთვის და მასთან არსებული I ჩიხისთვის ბენიამინ ჩხიკვიშვილის სახელის მინიჭების შესახებ
7. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, ვლადიმერ მიქელაძის ქუჩისთვის ნოე ხომერკის სახელის მინიჭების შესახებ
8. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, სურენ სპანდარიანის ქუჩისთვის გიორგი ლასხიშვილის სახელის მინიჭების შესახებ
9. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, გრიგოლ მათიაშვილის ქუჩისთვის ელისაბედ ორბელიანის სახელის მინიჭების შესახებ
10. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, თეოდორე აფანასიევის ქუჩის მონაკვეთისთვის ეკატერინე მელიქიშვილის სახელის მინიჭების შესახებ
11. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, თეოდორე აფანასიევის ქუჩის მონაკვეთისთვის ოლღა გურამიშვილი-ნიკოლაძის სახელის მინიჭების შესახებ
12. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, მელიტონ ფილიას ქუჩისთვის სიმონ მდივანის სახელის მინიჭების შესახებ
13. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთისთვის სამსონ ფირცხალავას სახელის მინიჭების შესახებ

14. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთისთვის ალექსანდრე ლომთათიძის სახელის მინიჭების შესახებ
15. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთისთვის ვლასა მგელაძის სახელის მინიჭების შესახებ
16. ქ.თბილისში, სამგორის რაიონში, აბელ ენუქიძის ქუჩის მონაკვეთისთვის პეტრე სურგულაძის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: კომისიის თავმჯდომარემ თინათინ ნიბლოშვილმა განმარტა, რომ 22 მაისს საკრებულოში გამართულ საჯარო განხილვაზე ვარდების რევოლუციის მოედნისთვის სახელის შეცვლასთან დაკავშირებით იმსჯელეს. როგორც მან აღნიშნა „საინტერესო და მნიშვნელოვანი ვერსიები მოვისმინეთ სახელის ფორმულირებასთან დაკავშირებით. წარმოდგენილი იყო რამდენიმე ვარიანტი: რესპუბლიკის მოედანი, პირველი რესპუბლიკის მოედანი, დამოუკიდებლობის მოედანი. კომისია დღეს კიდევ ერთხელ შეიკრიბა იმისათვის, რომ ერთ-ერთ ვარიანტზე შევჯერდეთ და საკრებულოს სხდომაზე უკვე სწორი ვერსია წარმოვადგინოთ. ეს არანაირად არ ნიშნავს შინაარსობრივ ცვლილებას, ცვლილება მხოლოდ სახელის ფორმულირებას შეხება“.

სხდომაზე კომისიის წევრებმა საკუთარი მოსაზრებები დააფიქსირეს. მარიკა დარჩიას აზრით, გამომდინარე იქიდან, რომ წელს აღინიშნება პირველი რესპუბლიკის გამოცხადებიდან 100 წლის იუბილე, კონტექსტიდან გამომდინარე, მართებულია თბილისის ერთ-ერთ მთავარ მოედანს პირველი რესპუბლიკის სახელი ეწოდოს.

აღნიშნულ მოსაზრებას დაეთანხმნენ გულია გოცირიძე და თარაშ შურღაია. გიორგი ბირბიჩაძემ აღნიშნა, რომ თავიდანვე მხარს უჭერდა ინიციატივას და თანახმაა, რომ ვარდების რევოლუციის მოედანს პირველი რესპუბლიკის სახელი მიენიჭოს.

კომისიის სხდომაზე ირაკლი ზარქუამ კიდევ ერთხელ აღნიშნა, რომ მისთვის მნიშვნელოვანია ასეთ ისტორიულ გადაწყვეტილებაში მონაწილეობის მიღება და რომ ამ გადაწყვეტილებით ხელისუფლება არავის ებრძვის, პირიქით გამორიცხულია და სირცხვილიცაა ამ ყველაფრის პოლიტიკურ ჭრილში განხილვა.

თედო ისაკაძის განმარტებით მნიშვნელოვანია რესპუბლიკანიზმის იდეის სახელში დაფიქსირება, ასევე მნიშვნელოვანია და საამაყოა ის, რომ 100 წლის წინ საქართველოში პირველად შეიქმნა რესპუბლიკანიზმზე დაფუძნებული მმართველობა და მოხდა მმართველობითი ორგანოების არჩევა, ამდენად მნიშვნელოვანია მოედანს პირველი რესპუბლიკის სახელი ეწოდოს

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, მთაწმინდის რაიონში, ვარდების რევოლუციის მოედანს მიენიჭოს პირველი რესპუბლიკის სახელი.

2. ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ცხრა ძმის ქუჩისთვის და მასთან არსებული სამი შესახვევისთვის ცხრა ძმა ხერხეულიძის სახელის მინიჭების შესახებ

3. ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ცხრა ძმის მოედნისთვის ცხრა ძმა ხერხეულიძის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: თინათინ ნიბლოშვილის ინიციატივით, სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიის მიერ გამოკვლეული იქნა ცხრა ძმის ქუჩის და ცხრა ძმის მოედნის სახელწოდებების წარმომავლობა. როგორც გაირკვა, ობიექტებს ოქტომბრის რევოლუციის მონაწილე ცხრა ძმადნაფიცის სახელწოდება მიენიჭა. ცხრა ძმის მოედანს XX საუკუნის 30-იან წლებში, ხოლო ცხრა ძმის ქუჩას 1923 წელს. კომისია მიიჩნევს, რომ ქუჩას და მოედანს უნდა შეეცვალოს სახელი და უნდა დაერქვას ცხრა ძმა ხერხეულიძის სახელწოდება

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეორე და მესამე საკითხები.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ცხრა ძმის ქუჩას და მასთან არსებულ სამ შესახვევს მიენიჭოს ცხრა ძმა ხერხეულიძის სახელი;

ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ცხრა ძმის მოედანს მიენიჭოს ცხრა ძმა ხერხეულიძის სახელი.

4. ქ.თბილისში, კრწანისის რაიონში, მირ ვეზიროვის ქუჩისთვის ნიკოლოზ (კარლო) ჩხეიძის სახელის მინიჭების შესახებ.

მოისმინეს: სხდომის თავმჯდომარის ინფორმაციით, სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიაში მიმდინარე წლის 5 იანვარს შემოვიდა მოქ. ნანი მასურაშვილის განცხადება, რომელიც მირ ვეზიროვის ქუჩისთვის სახელის გადარქმევას ეხება. კომისიამ დეტალურად შეისწავლა საკითხი, ქუჩა XIX საუკუნეში წარმოიქმნა და 1923 წელს მირ ვეზიროვის სახელი ეწოდა. მირ ჰასან ყაზიმ ოღლი ვეზიროვი (1889-1918) იყო აზერბაიჯანელი რევოლუციონერი, 1918 აპრილიდან იყო ბაქოს სახკომსაბჭოს მიწათმოქმედების სახ. კომისარი. კომისია მიზანშეწონილად თვლის ქუჩისთვის საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დამოუკიდებლობის აქტის ხელმომწერის, საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის პარლამენტის თავმჯდომარის, საქართველოს ამიერკავკასიის სეიმის თავმჯდომარის, საქართველოს ეროვნული საბჭოს წევრის ნიკოლოზ ჩხეიძის სახელის მინიჭებას.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეოთხე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, კრწანისის რაიონში, მირ ვეზიროვის ქუჩას მიენიჭოს ნიკოლოზ ჩხეიძის სახელი.

5. ქ.თბილისში, კრწანისის რაიონში, სერგო სურგულაძის ქუჩისთვის და მასთან არსებული ორი შესახვევისთვის ევგენი გეგეჭკორის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: თინათინ ნიბლოშვილის ინფორმაციით, საბჭოთა ბოლშევიკურ რეჟიმთან დაკავშირებული ქუჩების სახელწოდებების დამუშავების პროცესში დადგინდა, რომ გ. წერეთლის ქუჩას 1980-იან წლებში ეწოდა თიანეთის მაზრის აღმასკომის თავმჯდომარის, რევოლუციური მოძრაობის მონაწილის, გურიის გლეხთა რევოლუციური გამოსვლების მონაწილის - სერგო სურგულაძის სახელი. კომისია მიზანშეწონილად მიიჩნევს ქუჩას ეწოდოს ევგენი გეგეჭკორის სახელი, რომელიც იყო საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დამოუკიდებლობის აქტის ხელმძღვანელი, საქართველოს პირველი რესპუბლიკის პარლამენტის წევრი. 1918 წლის 2 ივნისს გეგეჭკორი დაინიშნა დამოუკიდებელი საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრად, ხოლო 1919 წლის 12 მარტის დამფუძნებელი კრების გადაწყვეტილების საფუძველზე, გეგეჭკორმა დაიკავა ჯერ საგარეო საქმეთა, ხოლო შემდეგ იუსტიციის მინისტრის პოსტი. 1920 წლიდან მიავლინეს ევროპაში დიპლომატიურ მოლაპარაკებებზე საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დე-იურედ აღიარებისთვის, რაც 1920 წლის 27 იანვარს წარმატებით დასრულდა.

1921 წელს, საქართველოს ოკუპაციის შემდეგ ევგენი გეგეჭკორმა მთავრობის სხვა წევრებთან ერთად დატოვა საქართველო. ემიგრაციაში განაგრძობდა დიპლომატიურ მოლაპარაკებებს საქართველოს დეოკუპაციის საკითხის გადასაჭრელად. 1951 წელს ევგენი გეგეჭკორი შედიოდა ემიგრაციაში ჩამოყალიბებულ „ქართულ ეროვნულ საბჭოში“.

კომისიის წევრებმა და მოწვეულმა სტუმრებმა საკითხს დადებითი რეკომენდაცია გაუწიეს.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეხუთე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, კრწანისის რაიონში, სერგო სურგულაძის ქუჩას და მასთან არსებულ ორ შესახვევს მიენიჭოს ევგენი გეგეჭკორის სახელი.

6. ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ვასილ კიკვიძის ქუჩისთვის და მასთან არსებული I ჩიხისთვის ბენიამინ ჩხიკვიშვილის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: თინათინ ნიბლოშვილმა სხდომაზე ვასილ კიკვიძის მოღვაწეობაზე და ქუჩის სახელდების ისტორიაზე ისაუბრა. მისი ინფორმაციით, ვასილ კიკვიძის ქუჩა წარმოიქმნა XX ს-ის დასაწყისში, ქუჩას 1938 წელს დაერქვა რუსეთის სამოქალაქო ომის აქტიური მონაწილის, წითელი არმიის სარდლის, ვასილ კიკვიძის სახელი. სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისია მიზანშეწონილად მიიჩნევს ვასილ კიკვიძის ქუჩას და მასთან არსებულ ჩიხს მიენიჭოს ბენიამინ ჩხიკვიშვილის სახელი. ჩხიკვიშვილი 1919 წელს არჩეულ იქნა საქართველოს დამფუძნებელი კრების წევრად და თბილისის ქალაქის თავად. 1920 წელს საქართველოს მიერ ბათუმის ოლქის შემოერთების შემდეგ დანიშნეს ბათუმის ოლქის გენერალ-გუბერნატორად. 1921 წლის თებერვალში რუსეთ-საქართველოს ომის დროს დაინიშნა აღმოსავლეთ საქართველოს გენერალ-გუბერნატორად, ხოლო 1921 წლის მარტში, დაინიშნა შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილედ. 1921 წელს რუსეთის მიერ საქართველოს ოკუპაციის შემდეგ ჩხიკვიშვილი მენშევიკური მთავრობის სხვა წევრებთან ერთად წავიდა ემიგრაციაში საფრანგეთში.

სხდომაზე საკითხს ერთხმად დაუჭირეს მხარი და დადებითი რეკომენდაცია გაუწიეს.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეექვსე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, ჩუღურეთის რაიონში, ვასილ კიკვიძის ქუჩას და მასთან არსებულ I ჩიხს მიენიჭოს ბენიამინ ჩხიკვიშვილის სახელი.

7. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, ვლადიმერ მიქელაძის ქუჩისთვის ნოე ხომერიკის სახელის მინიჭების შესახებ.

მოისმინეს: როგორც თინათინ ნიბლოშვილმა აღნიშნა, საბარგოს დასახლების I ქუჩას 70-იან წლებში მიენიჭა რუსეთის სამოქალაქო ომის მონაწილის, მე-9 არმიის მე-2 ცხენოსანი კორპუსის კომისრის ვლადიმერ მიქელაძის სახელი. კომისია მიიჩნევს, რომ მიქელაძის ქუჩა უნდა ჩაანაცვლოს ნოე ხომერიკის სახელმა, რომელიც იყო ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების წევრი. 1909 წელს გადასახელეს ვოლოგდის გუბერნიაში ადმინისტრაციული წესით. 1911 წელს დაბრუნდა სამშობლოში. მისი თაოსნობით, 1919 წლის 31 იანვარს, დამფუძნებელმა კრებამ მიიღო აგრარული რეფორმის ჩატარების გადაწყვეტილება. რეფორმა გულისხმობდა მიწის ჩამორთმევას მსხვილი მემამულეებისთვის და გადანაწილებას გლეხობაზე. სახელმწიფო საკუთრებაში რჩებოდა მდინარეები, ტყეები და საძოვრები. 1921 წელს წავიდა ემიგრაციაში საფრანგეთში და შემდეგ აჯანყების ორგანიზებისათვის ფარულად დაბრუნდა 1922 წელს. იყო პარიტეტული კომიტეტის წევრი. დაპატიმრებული იქნა „ჩეკას“ მიერ 1923 წლის ნოემბერში. დახვრიტეს 1924 წელს.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეშვიდე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, ვლადიმერ მიქელაძის ქუჩას მიენიჭოს ნოე ხომერიკის სახელი.

8. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, სურენ სპანდარიანის ქუჩისთვის გიორგი ლასხიშვილის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიამ მუშაობის შედეგად დადგინდა, რომ ისნის რაიონში ამ დრომდე შემორჩენილია სურენ სპანდარიანის ქუჩა,

რომელიც იყო რევოლუციური მოძრაობის მონაწილე რუსეთსა და კავკასიაში, 1910 იანი წლებიდან ჩაბმული იყო რევოლუციურ მოძრაობაში თბილისში. აღნიშნული ცვლილების შემდგომ თბილისში გაჩნდება ქართველი პუბლიცისტის, რედაქტორის, საზოგადო მოღვაწის, სოციალისტ-ფედერალისტთა ერთ-ერთი ლიდერის, გიორგი ლასხიშვილის სახელობის ქუჩა, ლასხიშვილის თაოსნობით 1918-1921 წლებში საფუძველი ჩაეყარა არა ერთ საგანმანათლებლო-აღმზრდელობით დაწესებულებას. მნიშვნელოვანია მისი, როგორც საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის განათლების მინისტრის ქმედითი მონაწილეობა ეროვნული უნივერსიტეტისა და თბილისის კონსერვატორიის დაარსების, სკოლებში მშობლიურ ენაზე სწავლების შემოღების საქმეში და სხვა.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მერვე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, სურენ სპანდარიანის ქუჩას მიენიჭოს გიორგი ლასხიშვილის სახელი.

9. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, გრიგოლ მათიაშვილის ქუჩისთვის ელისაბედ ორბელიანის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: თინათინ ნიბლოშვილის განმარტებით, პროფესიონალი რევოლუციონერის, გრიგოლ მათიაშვილის ქუჩა ამ დრომდე შემორჩენილია ისნის რაიონში, რომელსაც სახელი 1983 წელს მიენიჭა. საკითხის კომისიურ რეჟიმში განხილვის შემდეგ კომისიამ მიზანშეწონილად მიიჩნია ქუჩას მიენიჭოს ელისაბედ ორბელიანის სახელი, რომელიც ევროპაში განათლების მიღების შემდეგ სამშობლოში დაბრუნდა და უნივერსიტეტში ფრანგული ენის კათედრაზე დაიწყო მოღვაწეობა ლექტორად, 1919-1920 წლებში რედაქტორობდა გაზეთებს ფრანგულ ენაზე – „თავისუფალი საქართველო“,

„საქართველოს რესპუბლიკა“; ინგლისურ ენაზე გაზეთ – „საქართველოს მოამბეს“; წერდა ლექსებს ფრანგულად; ფრანგულადვე თარგმნა „ვეფხისტყაოსანი“; ა. ჭავჭავაძის, ა. წერეთლის, ვაჟა-ფშაველას, გ. ორბელიანის, ნ. ბარათაშვილის, ი. ჭავჭავაძის თხზულებანი; მ. ლერმონტოვის პოემა „დემონი“; ოპერა „აბესალომ და ეთერი“. გარდა მთარგმნელობითი საქმიანობისა, მის მოღვაწეობას უკავშირედება საქველმოქმედო საქმიანობაც.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეცხრე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, გრიგოლ მათიაშვილის ქუჩას მიენიჭოს ელისაბედ ორბელიანის სახელი.

10. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, თეოდორე აფანასიევის ქუჩის მონაკვეთისთვის ეკატერინე მელიქიშვილის სახელის მინიჭების შესახებ
11. ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, თეოდორე აფანასიევის ქუჩის მონაკვეთისთვის ოლღა გურამიშვილი-ნიკოლაძის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: თინათინ ნიბლოშვილმა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მორიგი საკითხები წარმოადგინა და რევოლუციური მოძრაობის აქტიური მონაწილის, საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების ერთ-ერთი მთავარი მებრძოლის თეოდორე აფანასიევის ბიოგრაფიაზეც ისაუბრა. მისი სახელობის ქუჩა მდებარეობს ისნის რაიონში, ქუჩა განვითარებულია და ქალაქგეგმარებითი თვალსაზრისით მოიცავს ორ ერთმანეთთან კავშირის არმქონე მონაკვეთს, ამდენად მიზანშეწონილია მისი ორ დამოუკიდებელ ქუჩად ჩამოყალიბება, რომლებსაც გვსურს ვუწოდოთ საზოგადო მოღვაწეების, ეკატერინე მელიქიშვილის და ოლღა გურამიშვილი-ნიკოლაძის სახელები.

ეკატერინე მელიქიშვილი ევროპაში მიღებული განათლებით დაბრუნდა სამშობლოში და აქტიურად ჩაერთო საზოგადოებრივ საქმიანობაში. გახლდათ მწერალი, მთარგმნელი, გამომცემელი, წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების წევრი, საქართველოში პირველი ფემინისტური მოძრაობის ერთ-ერთი წარმომადგენელი.

ოლღა გურამიშვილი-ნიკოლაძე ევროპაში სწავლის პერიოდში ქართველ სტუდენტებთან ერთად აქტიურ მონაწილეობას იღებდა საზოგადოებრივი მოძრაობის დაარსებაში „უღელი“, დიდ ყურადღებას უთმობდნენ ლიტერატურის კრიტიკას და ესთეტიკას, ხელს უწყობდნენ ქართულ ლიტერატურაში ევროპული მხატვრული კულტურის ათვისებას. „უღელმა“ მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა ევროპულ ცივილიზაციასთან ქართული კულტურის შემოქმედებით დაკავშირებაში. სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ ოლღა გურამიშვილმა ნიკო ნიკოლაძეზე იქორწინა. დიდ ჯიხაიში მან დაარსა ქალთა გიმნაზია და შემოიღო პოლიტექნიკური სწავლება, როგორც ბუნებისმეტყველების სპეციალისტი.

ოლღა გურამიშვილი-ნიკოლაძე დაკრძალულია მთაწმინდის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში.

კომისიის წევრებმა და მოწვეულმა სტუმრებმა საკითხს ერთხმად დადებითი რეკომენდაცია გაუწიეს.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეთე და მეთერთმეტე საკითხები.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს:ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, თეოდორე აფანასიევის ქუჩის მონაკვეთს მიენიჭოს ეკატერინე მელიქიშვილის სახელი

ქ.თბილისში, ისნის რაიონში, თეოდორე აფანასიევის ქუჩის მონაკვეთს მიენიჭოს ოლღა გურამიშვილი-ნიკოლაძის სახელი.

12. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, მელიტონ ფილიას ქუჩისთვის სიმონ მდივანის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: როგორც თინათინ ნიბლოშვილმა აღნიშნა, ქუჩა მდებარეობს ნაძალადევის რაიონში. ლოტკინის დასახლების I ქუჩას რევოლუციის აქტიური მონაწილის და გაზეთ „მუშის“ რედაქტორის მელიტონ ფილიას სახელი მიენიჭა 70-იან წლებში. სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისია კომისიური განხილვის შემდეგ დადებით რეკომენდაციას აძლევს მელიტონ ფილიას ქუჩისთვის სიმონ მდივანის სახელის მინიჭების ინიციატივას. სიმონ მდივანი 1917 წლის ნოემბერში აირჩიეს საქართველოს ეროვნული საბჭოს წევრად. 1918 წლის განმავლობაში იყო საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის პარლამენტის წევრი.

1922 წლის გაზაფხულზე იყო წევრი საქართველოს დელეგაციისა, რომელიც გაემგზავრა გენუის კონფერენციაზე საქართველოს დეოკუპაციის საკითხის დასაყენებლად.

1924 წლიდან სტამბულში მონაწილეობდა კავკასიის დაპყრობილი ერების წარმომადგენლებს შორის მოლაპარაკებებში ბოლშევიკური ოლკუპაციის წინააღმდეგ საბრძოლველად ერთიანი ორგანიზაციის ჩამოსაყალიბებლად.

1928 წელს საბჭოთა კავშირის თხოვნით თურქეთის მთავრობამ სიმონ მდივანი აროფიცილურად გააძევა, რის შემდეგაც იგი პარიზში დასახლდა და აგრძელებდა პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ საქმიანობას.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეთორმეტე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, მელიტონ ფილიას ქუჩას მიენიჭოს სიმონ მდივანის სახელი.

13. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთისთვის სამსონ ფირცხალავას სახელის მინიჭების შესახებ.
14. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთისთვის ალექსანდრე ლომთათიძის სახელის მინიჭების შესახებ
15. ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთისთვის ვლასა მგელაძის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: თინათინ ნიბლოშვილის ინფორმაციით, საბჭოთა ბოლშევიკურ რეჟიმთან დაკავშირებული სახელწოდებების გამოვლენის პროცესში დადგინდა, რომ ნაძალადევის რაიონში XXს-ის 70-იანი წლებიდან არსებობს პროფესიონალი რევოლუციონერის, თბილისის რევკომის თავმჯდომარის სილიბისტრო თოდრიას ქუჩა. საქმისწარმოების პროცესში კი გამოიკვეთა, რომ ქუჩა შედგება ქალაქგეგმარებითი კავშირის არმქონე მონაკვეთებისგან, მიზანშეწონილია ხსენებული მონაკვეთების სამ დამოუკიდებელ ქუჩად ჩამოყალიბება და მათთვის სამსონ ფირცხალავას, ალექსანდრე ლომთათიძის და ვლასა მგელაძის სახელების მინიჭება.

თინათინ ნიბლოშვილმა, კომისიის წევრებმა და მოწვეულმა სტუმრებმა სხდომაზე ამ პიროვნებების დამსახურებასა და ბიოგრაფიაზე ვრცლად იმსჯელეს. როგორც სხდომაზე აღინიშნა, სამსონ ფირცხალავა 1901–1902 წლებში მუშაობდა გაზეთ „ივერიაში“, იყო საქართველოს სოციალისტ-ფედერალისტთა პარტიის ერთ-ერთი დამფუძნებელი. 1902–1910 წლებში ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების მდივანი და საქმეთა მმართველი. 1908 წელს აირჩიეს აკაკი წერეთლის საიუბილეო კომიტეტის მდივნად. 1910 წელს გადაასახლეს ქალაქ ტვერში, საიდანაც 1913 წელს დაბრუნდა. ხელმძღვანელობდა გაზეთ „სახალხო საქმეს“ .

1917–1919 წლებში იყო საქართველოს ეროვნული საბჭოს, ხოლო 1919–1921 წლებში საქართველოს დამფუძნებელი კრების წევრი. 1918 წლის 26 მაისს ხელი მოაწერა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტს. ბოლშევიკური რუსეთის მიერ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის ოკუპაცია–ანექსიის შემდეგ, 1922–1946 წლებში იყო პოლიტიკური ემიგრანტი (ცხოვრობდა და აქტიურ საზოგადოებრივ–პოლიტიკურ და პუბლიცისტურ მოღვაწეობას ეწეოდა საფრანგეთში).

1946 წელს სამსონ ფირცხალავა დაბრუნდა სამშობლოში. 1951 წელს იგი დაპატიმრებულ იქნა, როგორც საბჭოთა სისტემისთვის „მავნე ელემენტი“. იმავე წლის 25 დეკემბერს გადაასახლეს შუა აზიაში.

ალექსანდრე ლომთათიძე იყო ადგილობრივი სტუდენტური სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციის ლიდერი. თანამშრომლობდა ქართულ პერიოდულ გამოცემაში. 1912 წელს პოლიტიკური საბაბით დააპატიმრეს და გადაასახლეს ვოლოგდის გუბერნიაში. 1913 წელს გაემგზავრა ლაიფციგში. 1918 წლიდან იყო ამიერკავკასიის სეიმის წევრი. 1918 წლის 26 მაისს ხელი მოაწერა დამოუკიდებლობის გამოცხადების აქტს. იყო დემოკრატიული რესპუბლიკის პარლამენტის წევრი. 1919 წელს იყო თბილისის საბჭოს თავმდომარე.

ვლასა მგელაძე უცხოეთში მოღვაწეობის შემდეგ 1911 წელს დაბრუნდა საქართველოში ნოე ჟორდანიასთან შესახვედრად, მაგრამ ჟანდარმერიას ჩაუვარდა ხელთ. 1917 წლის ოქტომბრის გადატრიალების შემდეგ გაემიჯნა ბოლშევიკებს და დაბრუნდა საქართველოში. 1918-1921 წლებში იყო საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის სახალხო გვარდიის კომისარი, ეროვნული საბჭოს და დამფუძნებელი კრების 1918 წლის 26 მაისს, იგი მამადავითზე აიჭრა და ზარების რეკვით ახარა ხალხს ქვეყნის დამოუკიდებლობა.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ, 1921 წელს ვლასა მგელაძე ემიგრაციაში წავიდა – ჯერ ბერლინში, შემდეგ პარიზში. 1936 წელს პარიზში გამოვიდა ვლასა მგელაძის მოგონებების პირველი წიგნი, რომელშიც შესულია 1921-24 წლების ამბები. ვლასა მგელაძე გარდაიცვალა 1943 წელს პარიზში.

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეცამეტე, მეთოთხმეტე და მეთხუთმეტე საკითხები.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

გადაწყვეტეს: ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთს მიენიჭოს სამსონ ფირცხალავას სახელი

ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთს მიენიჭოს ალექსანდრე ლომთათიძის სახელი

ქ.თბილისში, ნაძალადევის რაიონში, სილიბისტრო თოდრიას ქუჩის მონაკვეთს მიენიჭოს ვლასა მგელაძის სახელი.

16. ქ.თბილისში, სამგორის რაიონში, აბელ ენუქიძის ქუჩის მონაკვეთისთვის პეტრე სურგულაძის სახელის მინიჭების შესახებ

მოისმინეს: თინათინ ნიბლოშვილმა განმარტა, რომ სამგორის რაიონში, უსახელო ქუჩას პროფესიონალი რევოლუციონერის, ოქტომბრის შეიარაღებული აჯანყების მონაწილის, სსრკ-ს ცაკ-ის პრეზიდენტის წევრის, აბელ ენუქიძის სახელი მიენიჭა 1977 წელს. ვინაიდან აბელ ენუქიძე დაკავშირებული იყო საქართველოში საბჭოთა ბოლშევიკური რეჟიმის დამყარებასთან მიზანშეწონილია ქუჩისთვის მისი სახელის გადარქმევა. შესაბამისი პროცედურების გავლის შემდეგ კომისია საჭიროდ თვლის, რომ ქუჩას მიენიჭოს ქართველი პოლიტიკოსის, საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დამფუძნებელი კრების წევრის, პეტრე სურგულაძის სახელი

კომისიის თავმჯდომარემ კენჭისყრაზე დააყენა დღის წესრიგით გათვალისწინებული მეთექვსმეტე საკითხი.

მომხრე - ხუთი

წინააღმდეგი - არცერთი.

თავი შეიკავა - არცერთი.

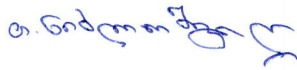
გადაწყვიტეს: ქ.თბილისში, სამგორის რაიონში, აბელ ენუქიძის ქუჩის მონაკვეთს მიენიჭოს პეტრე სურგულაძის სახელი.

კომისიის წევრებმა მხარი დაუჭირეს დღის წესრიგით წარმოდგენილი საკითხების საკრებულოს ბიუროს სხდომაზე გატანას.

სხდომის თავმჯდომარემ სხდომა დახურულად გამოაცხადა.

სხდომის თავმჯდომარე

თინათინ ნიბლოშვილი

სახელდებისა და სიმბოლიკის კომისიის

სხდომა

23 მაისი, 2018 წელი

N	სახელი, გვარი	ხელმოწერა
1.	თინათინ ნიბლოშვილი	თ. ნიბლოშვილი
2.	მარია დარჩია	მ. დარჩია
3.	გიორგი ბირბიჩაძე	გ. ბირბიჩაძე
4.	ანა ლაშვი	ანა ლაშვი
5.	გულია გოცირიძე	გ. გოცირიძე
6.	თარაშ შურღაია	თ. შურღაია

სახელდებისა და სიმბოლიკის

კომისიის თავმჯდომარე

თ. ნიბლოშვილი

თინათინ ნიბლოშვილი